

Den sidste sag på dagsordenen var:

*Første behandling af forslag til lov om vederlag og pension m. v. for ministre.*

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2993, fremsættelsen i tidenden sp. 4954).

Lovforslaget sættes til forhandling.

**Per Hækkerup:** Det er jo anden gang, vi får forelagt et lovforslag om ændring af vederlag for ministre, idet der i sidste folketingssamling blev fremsat et lovforslag, som ikke nåede at blive færdigbehandlet. Jeg kan for mit vedkommende nøjes med at henvise til de bemærkninger, som blev fremsat ved behandlingen sidste år, og på mit partis vegne at give tilslutning til de begrundelser, som er fremført i bemærkningerne til lovforslaget.

I betragtning af, at vi for et år siden gennemførte en grundig revision af tjenestemandslønningerne, må det forekomme naturligt, at der for ministrene sker en tilsvarende ændring, således at vi i hvert fald kommer ud over det utvivlsomt noget ejendommelige forhold, at ministrene, som tilfældet er nu, har en mindre løn end såvel departementschefer som i visse tilfælde afdelingschefer.

Jeg kan altså med henvisning til de givne motiveringer anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

**Henry Christensen:** Det er rigtigt, at vi sidste år behandlede et lovforslag af tilsvarende art og karakter som det, der nu er til første behandling. Dengang kunne vi for vort vedkommende ikke medvirke til dets gennemførelse. Nu er spørgsmålet på ny blevet rejst og har været forhandlet, og jeg kan på mit partis vegne udtale, at vi vil være med til at behandle det foreliggende lovforslag i et udvalg og søge at nå et resultat i overensstemmelse med de principper, der er nedlagt i lovforslaget. Der er stadig en del enkeltheder, som det efter vor mening vil være rimeligt at se nærmere på.

**Poul Sørensen:** Også jeg kan på mit partis vegne i princippet tiltræde det fremsatte lovforslag. Der er visse enkeltheder, som også vi gerne vil have yderligere undersøgt og oplyst i det udvalgsarbejde,

som nu følger efter, men i princippet kan vi altså tiltræde det foreliggende lovforslag.

**Kirsten Gloerfelt-Tarp:** På mit partis vegne kan jeg tilsige en velvillig og hurtig behandling af det fremsatte lovforslag. Vi er naturligvis også villige til at se på enkeltheder.

**Niels Andersen:** På retsforbundets vegne kan også jeg give tilsagn om en hurtig og velvillig behandling af det foreliggende lovforslag. Vi er naturligvis indstillet på i et udvalg at se på de enkeltheder, som der kunne være tale om, og som man kunne være betænkelig ved.

**Alfred Jensen:** Den kommunistiske gruppe kan ikke gå ind for det fremsatte lovforslag. Vi kender begrundelsen for lovforslag af denne art. Man kan naturligvis forsøge at drage sammenligninger mellem de lønninger, der gives ministre og departementschefer, men det er nødvendigt også at tage i betragtning, at ministre — jeg vil ikke sige altid, for det er ikke tilfældet, men i de fleste tilfælde — samtidig har vederlag som folketingsmedlem, og det betyder, at de lønmæssigt er placeret betydelig bedre end de embedsmænd, som fremdrages, når man skal bedømme ministerlønninger.

Vi mener, at de ministerlønninger, der gives, er af en sådan beskaffenhed, at de må betragtes som tilstrækkelige. Der er ydermere sket det, at lønningerne er foreslået højere i denne omgang, end da det tilsvarende lovforslag var fremme i fjor. Pensionsordningen forekommer os også at være af en beskaffenhed, som vil virke oprørende ude i befolkningen, og vi mener, det er anstødeligt, at man søger at sikre højere lønninger til ministre og folketingsmænd på et tidspunkt, hvor man ikke har været i stand til at klare lønningerne for en lang række tjenestemænd eller funktionærer, som kan sidestilles med tjenestemænd. Vi synes, det er ganske urimeligt, at man skal behandle lovforslag af denne art, så længe man ikke kan få afgjort, hvor f. eks. børneforsorgens medarbejdere skal placeres, så længe man skal have diskussioner om, hvorvidt de skal placeres i 5. eller 7. lønningsklasse. Det vil altså sige, at man ikke skal regne med vor tilslutning til dette lovforslags gennemførelse.

**Aksel Larsen:** Jeg håber ikke, jeg kommer til at tage for meget af tingets tid. Jeg kunne i og for sig gøre det meget kort ved at hen-vise til, hvad jeg sagde i folketinget den 27. maj i fjor, hvor man behandlede et tilsvarende lovforslag. Jeg talte ganske vist dengang som ordfører for den kommunistiske gruppe, men jeg fremlagde efter enstemmig beslutning i den kommunistiske gruppe det synspunkt, at det var rimeligt at regulere ministerlønningerne opad. Jeg var selvfølgelig indforstået med denne beslutning; jeg har ikke ændret mening siden i fjor, og jeg vil derfor give min principielle tilslutning til lovforslaget, men vil forbeholde mig at se på dets enkeltheder.

Jeg vil erindre om, hvad jeg sagde i fjor, at jeg synes, man skal lade være med at komme med begrundelser, som ikke er holdbare. Det er ikke holdbart at hævde, at man nødvendigvis må sætte ministerlønningerne i vejret, fordi ministrene ellers får mindre end departementscheferne. Man kan ikke foretage sammenligning her, og der går ingen skår af en minister, selv om han har mindre indtægt end en departementschef. Det må vurderes fuldkommen selvstændigt. Mener man, at ministre, som unægtelig har et uhyre stort ansvar — man får jo så håbe, at der altid udnævnes folk med de fornødne kvalifikationer til at bære dette ansvar — bør have en løn, der er nogenlunde rimelig i forhold til dette ansvar, skal man forhøje lønnen. Men man skal holde op med sammenligninger med departementschefer eller andre.

Der kunne være grund til at foretage andre sammenligninger. Naturligvis kan den kommunale administrations lønninger ikke være afgørende for de lønninger, der her i tinget fastsættes for ministre, men jeg kan alligevel ikke lade være med at erindre om, at i Københavns kommune får en borgmester 56 250 kr. årlig, heraf et skattefrit repræsentationstillæg på 2 400 kr., medens overborgmesteren får 67 050 kr. årlig, heraf et skattefrit repræsentationstillæg på 7 200 kr. Disse borgmesterlønninger i København er mig bekendt vedtaget enstemmigt af Københavns borgerrepræsentation, og selv om disse kommunale lønninger som sagt ikke kan være retningsgivende for, hvad staten skal give, er der dog grund til at tænke over, om det er

rimeligt at vurdere ministre så ringe, at de ikke er så meget værd som en københavnsk borgmester.

Jeg vil også erindre om noget, jeg i fjor sagde vedrørende ministre og folketingsmedlemmer. Jeg kan ikke stille noget ændringsforslag om, at folketingsmedlemmer, der udnævnes til ministre, bør tage orlov som folketingsmedlemmer og lade stedfortræderne komme ind; jeg skulle tro, at dette er et forfatningsspørgsmål, og derfor kan det ikke lade sig gøre at stille et sådant ændringsforslag eller at fremsætte et lovforslag herom i tinget. Men jeg har tænkt over det, siden vi drøftede sagen i fjor, og jeg finder stadig væk, at den ordning, man har i Norge, at hvis et stortingsmedlem bliver minister, træder han tilbage midlertidigt som stortingsmedlem og lader stedfortræderen komme ind, er en ganske sund og ganske god ordning, og jeg vil i hvert fald benytte lejligheden til endnu en gang at anbefale denne tanke til overvejelse.

**Finansministeren (Kampmann):** Da statsministeren er forhindret i at være til stede her i dag på grund af den jugoslaviske vicepræsidents besøg, har jeg lovet at remplacere ham ved denne sags behandling. Det falder mig let, idet jeg kan takke for principiel tilslutning fra det overvejende flertal her i salen til en gennemførelse af forslaget.

**Alfred Jensen:** Det ærede medlem hr. Aksel Larsens tale forbavser mig ikke så lidt, fordi han selv har gjort afbigt for den tale, han holdt her i fjor, og er blevet kritiseret overmåde stærkt i det kommunistiske partis ledelse for talen. Han erkendte efter diskussionen, at han var kommet for langt ud i sin venlighed over for lovforslaget. Jeg behøver faktisk ikke at sige mere. Det ærede medlem ryster på hovedet og skal vel op for at forsøge at forklare, at det ikke er rigtigt, hvad jeg har givet udtryk for her. Det er den stilling, det kommunistiske parti tager til de problemer, der er sat til behandling her.

**Aksel Larsen:** Da jeg formoder, man ikke har lov at sige „vrøvl“ her, skal jeg forsøge at lade være med at sige det til de

[Aksel Larsen.]

bemærkninger, det ærede medlem hr. Alfred Jensen kom med. Jeg har ikke gjort afbigt nogetsteds for det, jeg sagde her. Jeg har i min tale for et år siden — det kan ses i Folketingstidende sp. 4738 — sagt ordret:

„jeg kan godt, for at man ikke skal være i tvivl, sige, at mit parti vil intet have at indvende imod, at man regulerer ministerlønningerne opad.“

Det var efter beslutning i den kommunistiske gruppe, og beslutningen var enstemmig. Ingen i den kommunistiske gruppe har senere erklæret, at de fortrød den beslutning. Ingen af den kommunistiske gruppes medlemmer har på noget møde i det kommunistiske parti erklæret, at de var modstandere af den stilling, vi tog i fjor. Jeg synes ikke, det ærede medlem hr. Alfred Jensen behøver at inddrage interne diskussioner fra det kommunistiske partis møder i debatten, men når han endelig vil det, vil jeg erindre om det, jeg allerede har været inde på, at borgmesterlønningerne i København, som ligger langt, langt over ministerlønningerne, har kommunisterne i Københavns borgerrepræsentation stemt for, og de har aldrig nogen sinde gjort afbigt derfor.

Jeg savner ærlig talt en linje i det, når man i borgerrepræsentationen kunne stemme for sådanne borgmesterlønninger, når man i fjor pålagde mig at gå op og anbefale at regulere ministerlønningerne opad, og nu forsøger at angribe mig, fordi jeg ikke har skiftet standpunkt siden i fjor.

(Kort bemærkning).

**Alfred Jensen:** Jeg vil såmænd kun gentage, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen har gjort afbigt og har været kritiseret også af andre medlemmer af gruppen for den måde, hvorpå han fremlagde de beslutninger og standpunkter, der var taget. Jeg skal ikke føje mere til. Det forsøg på at vride sig ud af kendsgerningernes favntag karakteriserer jo manden.

(Kort bemærkning).

**Aksel Larsen:** Det er aldeles urigtigt, hvad det ærede medlem siger, og han ved det.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.*

**Per Hækkerup:** Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget for forretningsordenen.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

**Formanden:** Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Udvalget angående forslag til lov om anvendelse af overskuddet i visse krigsforsikringsforbund har afgivet tillægsbetænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget angående forslag til lov om radiospredning har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget angående forslag til varemærkelov har afgivet tillægsbetænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget angående beretning til folketinget om Nordisk Råds 6. session har afgivet betænkning. Eksemplarer vil blive omdelt.

Det er meddelt mig, at *Sønderup* ønsker at udtræde af udvalget for forretningsordenen. Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for *Sønderup* har vedkommende gruppe udpeget *Harald Nielsen*, som herefter er valgt.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 27. maj, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om statshospitaler til behandling af sindslidende og om psykiatriske afdelinger.

3) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om tillæg til lov om smittsomme sygdomme hos husdyrene.

[Formanden.]

4) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om udlån til foranstaltninger vedrørende staldhygiejne.

5) *Første behandling af:*

Forslag til lov om hjemmemarkedspriser for mælk og mejeriprodukter.

6) *Første behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om den kommunale ejendomsbeskatning m. v. [af Thisted Knudsen m. fl.].

Mødet hævet kl. 18<sup>30</sup>.

## 101. møde.

Onsdag den 27. maj kl. 13.

**Formanden:** Udvalget angående forslag til lov om ændring i færdselsloven har afgivet tillægsbetænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

*Spørgsmål til ministrene.*

Af *Thisted Knudsen* til justitsministeren:

„Er det muligt, og er i bekræftende fald justitsministeren sindet at ville iværksætte straffe- eller eventuelt andre foranstaltninger mod de unge danske statsborgere, der i pinsedagene i Mölle i Sverige på forskellig måde udviste bølleagtig adfærd?“

**Thisted Knudsen:** Jeg ved selvfølgelig særdeles godt, at dansk jurisdiktion ikke kan udstrækkes til Sverige, men som dansker måtte man harmes, da man i bladene læste om de et halvt hundrede danske, der på motorcykler og knallerter i pinsedagene huserede i Mölle på den svenske Øresunds-

kyst. Ifølge både danske og svenske bladreferater optrådte de pågældende som en bande. Deres adfærd blev betegnet som sand terror. Forældre turde ikke sende deres børn på gaden af angst for den vilde kørsel, folk måtte springe for livet, radioantenner på biler blev ødelagt, politiforstærkning blev tilkaldt m. v.

Jeg ved meget vel, at man herhjemme ikke kan være ansvarlig for landsmænds optræden i udlandet, og jeg ved også, at det er det pågældende lands egen sag at foretage den fornødne afstraffelse, men episoden i Mölle fremkaldte harme og foragt, og det spørgsmål opstod naturligt, hvad der kunne gøres for at hindre en gentagelse, og navnlig understregedes det, at man stod over for en flok unge danske, der optrådte som bande og var en ussel repræsentation for vort land. Alle må derfor ønske den videst mulige afklapsning.

På baggrund heraf vil jeg gerne spørge den højtærede justitsminister, om det er muligt at iværksætte straffe- eller andre foranstaltninger mod de unge danske statsborgere, der i pinsedagene i Mölle i Sverige på forskellig måde udviste bølleagtig optræden.

**Justitsministeren (Hans Hækkerup):** I anledning af det ærede medlem hr. Thisted Knudsens spørgsmål skal jeg indledningsvis bemærke, at jeg er ganske enig i det, der formentlig ligger bag spørgsmålet, nemlig at det må være i alles interesse, at danske statsborgeres rejser eller ophold i andre lande foregår på en rolig og værdig måde, således at det udvidede samkvem mellem landene — og da ganske særlig mellem de nordiske lande — ikke tager skade af uheldige elementers dårlige optræden.

For så vidt angår optøjerne i Mölle i pinsen, kan jeg oplyse, at der mig bekendt ikke fra svensk side er rettet henvendelse hertil om danske myndigheders bistand. Mit kendskab til det passerede beror således alene på pressens meddelelser. Efter disse skulle henimod et halvt hundrede unge danske statsborgere af begge køn have optrådt uheldigt i byen Mölle i pinsedagene dels ved støjende og hensynsløs kørsel på deres motorcykler og knallerter, dels ved drikkeri og hærværk og vist nok også færden i noget udfordrende påklædning.